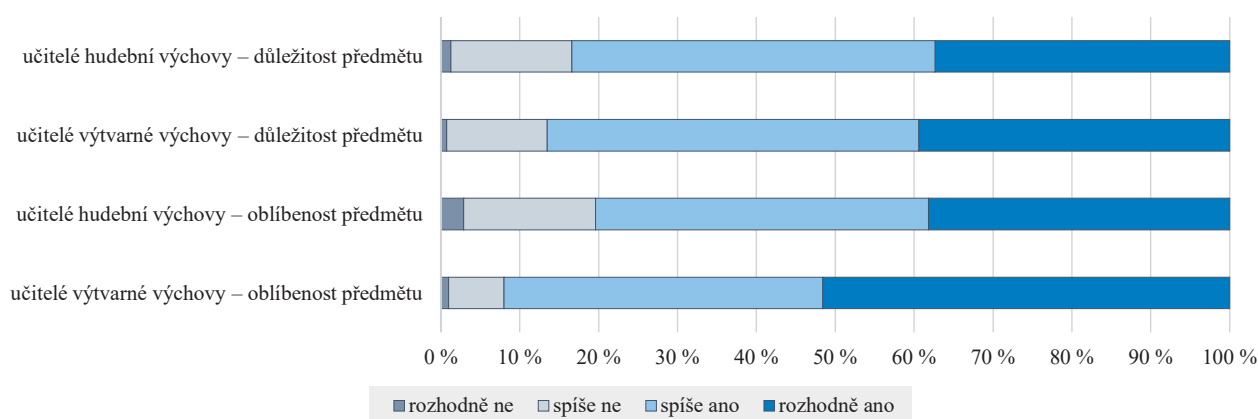

- pro téměř 70 % učitelů je nejvýznamnější charakteristikou hudební a výtvarné výchovy radost žáků ze zpěvu, respektive z vytvoření prostoru pro vlastní výtvarnou tvorbu, experimentování a objevování;
- dalších 14 % učitelů vnímá hudební a výtvarnou výchovu jako prostor pro relaxaci a možnost odpočinku po náročnějších předmětech;
- a jen 17 % učitelů považuje za nejvýznamnější charakteristiku hudební a výtvarné výchovy některá z tvrzení, která souvisejí s obsahovým zaměřením výuky (např. hudební teorie, hudební historie, čistý zpěv či rytmicko-instrumentální činnosti, respektive teorie výtvarné tvorby, dějiny umění či zvládnutí techniky vedoucí k požadovanému výsledku), tj. oblasti, na kterou typicky kladou důraz exaktní předměty.

GRAF 2 | Vybrané postoje učitelů hudební a výtvarné výchovy k jimi vyučovanému předmětu: (a) důležitost předmětu ve srovnání s jinými předměty; (b) vyučovaný předmět jako oblíbený předmět učitele (podíl odpovídajících učitelů)

Postoj ředitelů škol a učitelů k významu hudební a výtvarné výchovy lze vnímat v kontextu specifik vzdělávací oblasti Umění a kultura, negativně je ale nutné hodnotit především tu skutečnost, že pro téměř desetinu učitelů výtvarné výchovy, a dokonce pětinu učitelů hudební výchovy není tento předmět oblíbený. Navíc jsou to právě učitelé deklarující neoblíbenost hudební či výtvarné výchovy, kteří častěji označují tyto předměty za předměty méně důležité ve srovnání s předměty jinými (viz graf č. 3). Kombinaci neoblíbenosti a nízkého přesvědčení těchto učitelů o významu hudební a výtvarné výchovy lze označit za rizikový faktor. Graf č. 3 umožňuje identifikovat také některé další silnější vztahy:

- učitelé, kteří považují hudební či výtvarnou výchovu za důležité předměty, vnímají spíše pozitivně také postoje vedení školy k těmto předmětům;⁴
- hudební či výtvarnou výchovu mají ve vyšší oblibě spíše ti učitelé, kteří se věnují vlastní umělecké činnosti;⁵
- nelze pozorovat vztah mezi učitelem vnímanou důležitostí a uváděnou oblíbeností hudební či výtvarné výchovy na jedné straně a pro něj nejdůležitější charakteristikou těchto předmětů, v grafu č. 3 ilustrovanou pro případ obsahového zaměření výuky.⁶

⁴ Názor vedení školy na důležitost hudební či výtvarné výchovy vnímají učitelé ještě o něco více skepticky než deklarovaný postoj svůj. Takto se téměř 30 % učitelů výtvarné výchovy a více než 30 % učitelů hudební výchovy domnívá, že vedení školy považuje předmět za méně důležitý, či dokonce nedůležitý.

⁵ Vlastní uměleckou činnost uvedlo necelých 40 % učitelů hudební i výtvarné výchovy.

⁶ Podobně však nelze existenci silnějšího vztahu pozorovat ani u odpovědí učitelů, kteří za nejdůležitější charakteristiku hudební či výtvarné výchovy považují: (a) radost žáků ze zpěvu, respektive vytvoření prostoru pro vlastní výtvarnou tvorbu, experimentování a objevování; a (b) prostor pro relaxaci a možnost odpočinku po náročnějších předmětech.